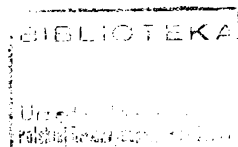

25 stycznia 1929 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 9665.

Kl. 64 a 60.

Continental Can Company, Inc.
(New York, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki).

Puszka blaszana ze szczelnie zamykaną pokrywą.

Zgłoszono 15 maja 1925 r.

Udzielono 20 listopada 1928 r.

Pierwszeństwo: 1 grudnia 1924 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Wynalazek dotyczy puszki z blachy metalowej z pokrywą, szczelnie zamykaną, przyczem puszka ta zamyka się zapomocą zamykającego pierścienia metalowego, wykonanego z jednego kawałka materiału, którego część jest zagięta na boki puszki, część zaś na pokrywę, w celu otrzymania szczelnego zamknięcia. Pierścień ten jest wykonany w ten sposób, że można go złamać i część jego oddzielić, aby można było wyjąć pokrywę z puszki. Części pokrywy i puszki, które pokrywa pierścień zamykający wtedy, gdy puszka jest zamknięta, są wewnątrz puste i elastyczne, skutkiem czego przy zamykaniu mogą się uginać.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku, przyczem fig.

1 przedstawia przekrój pionowy puszki, fig. 2—przekrój części puszki w zwiększonej skali przed zamknięciem, fig. 3 — taki sam widok, lecz po wykonaniu zamknięcia, fig. 4—rzut poziomy puszki, fig. 5—rzut poziomy ze złamanym celem odjęcia pokrywy pierścieniem zamykającym.

Puszka jest wykonana z metalu i składa się z cylindrycznej powłoki 1, której średnica jest na całej długości jednakowa bez występów i zagłębień. Jeden koniec puszki jest zamknięty zapomocą denka 2, przymocowanego do powłoki zapomocą zwykłego zawinięcia części metalowych w ten sposób, aby utworzyło się podwójne zagięcie 3.

Część metalowa na drugim końcu puszki jest zawalcowana albo wygięta na-

zewnątrz, następnie ku dołowi i do wewnątrz, dzięki czemu powstaje puste wewnątrz obrzeże albo kołnierz 4. W ten koniec cylindra puszkę wkłada się pokrywę 5, która zachodzi nazewnątrz na obrzeże 4 i jest zagięta do wewnątrz w części 7, a następnie wygięta ku dołowi w części 8. Część 7 leży na obrzeżu 4 i w ten sposób pokrywa 5 zyskuje oparcie. Część 8 stanowi trąca się ściankę, która styka się z wewnętrzną ścianką puszkę i utrzymuje pokrywę. Pokrywa ma płaski wierzch, górna jej część leży w płaszczyźnie zewnętrznej krawędzi puszkę tak, że puszkę można napełnić do górnej krawędzi i potem nałożyć na nią pokrywę.

W celu szczelnego zamknięcia puszkę zastosowany jest pierścień zamykający, wykonany z jednego kawałka metalu, składający się z górnej części 10, która leży na wierzchu pokrywy i części 11, skierowanej ku dołowi, sięgającej poza wewnętrzną krawędź 12 pokrywy i obrzeże 4 puszkę. Pierścień ten posiada występ 13, zagięty pod obrzeże 4 i potem ku górze tak, że pokrywa zostaje przyciśnięta do tego obrzeża.

Przy zaginaniu pokrywy w celu wytworzenia zwisającej ku dołowi ścianki 8 pozostawia się nieznaczny odstęp 14 pomiędzy tą ścianką a płaską górną częścią pokrywy. Ma to na celu nadanie pewnej sprężystości tej części pokrywy, która jest osadzona w pierścieniu zamykającym i przez ten ostatni zostaje przyciśnięta do pustego wewnątrz obrzeża puszkę. Dzięki takiej budowie znajdują się puste przestrzenie w miejscach styku, przez co osiąga się szczelne zamknięcie. Szerokość opuszczonej ku dołowi ścianki pierścienia jest tak dobrana, aby po zawinięciu ścianki pod puste wewnątrz obrzeże puszkę dolna krawędź ścianki doszła tylko do środkowej linii lub raczej do płaszczyzny pionowej, przechodzącej przez środek obrzeża puszkę, lecz nie zetknęła się z boczne-

mi ściankami puszkę. Aczkolwiek pożądanem jest, aby dolna i górna ścianka pierścienia przyciskały pokrywę z siłą dostateczną, w celu szczelnego zetknięcia się pokrywy ze ściankami puszkę, to jednak jednocześnie jest również pożądanem, aby można było po rozłamaniu pierścienia zamykającego z łatwością oddzielić od puszkę dolną, zawiniętą pod jej obrzeże część wspomnianego pierścienia.

Tego rodzaju puszek używa się zwłaszcza do pakowania materiałów suchych, jako to płatków owsianych i tym podobnych, przyczem pokrywa w rzeczywistości staje się dnem puszkę. Przygotowaną w powyższy sposób puszkę zakłada się do maszyny do napełniania i nasypuje się do niej materiał, przeznaczony do zapakowania. Gdy materiałem takim są suche produkty zbożowe, to się je nasypuje pod ciśnieniem. Po wyspaniu ich do puszkę ciśnienie zostaje wyłączone, skutkiem czego materiał się nieco podnosi w puszcze. Wówczas nakłada się na puszkę właściwe denko i przymocowuje się je do puszkę za pomocą podwójnego zagięcia. Operację tę zakańcza pakowanie.

W celu otwarcia puszkę pierścień zamykający posiada skierowane ku środkowi pokrywy występy lub języki 15 i 16, służące do rozłamania pierścienia i przylegające do wewnętrznej powierzchni płaskiej pokrywy. Zwrócone do środka końce tych języków znajdują się nad kolistym rowkiem 17, co pozwala z łatwością unieść te języki, gdy nie chce się złamać pierścienia zamykający. Po bokach tych języków pierścień zamykający jest przecięty, przyczem przecięcia 18 dochodzą prawie do końca spoczywającej na wierzchu pokrywy części wspomnianego pierścienia. Pozostała nienaruszona część pierścienia, tworząca kolisty obwód i spoczywająca na pokrywie, wystarcza do utrzymania pokrywy puszkę w zetknięciu z obrzeżem tej ostatniej.

Podnosząc do góry którykolwiek z tych języków można rozerwać pierścień. Powstałe przy tem oddzielne części pierścienia można odsunąć w bok, aby zwolnić pierścień zamykający z zetknięcia się z obrzeżem puszki i pokrywą, która wytwarza szczelne zamknięcie puszki. Jeśli się odłamać jeden tylko język, to powstałe w ten sposób części pierścienia można rozsunąć na boki jedną od drugiej, przyczem część ruchoma, oddzielana od puszki, będzie się obracała jak na zawiasie na pasemku metalu, łączącym ją z drugą częścią, która pozostaje nieruchoma.

Aby ułatwić osiągnięcie szczelnego zamknięcia wyklada się wewnątrz pierścienia papierem 19 lub innym materiałem uszczelniającym. Papier wypełnia wtedy wszelkie nierówności powierzchni metalu oraz wytwarza tarcie pomiędzy językiem a palcami osoby, ujmującej te języki w celu otworzenia puszki, tak że języki te łatwo dają się podnosić i zagiąć w bok, celem rozłamania pierścienia zamykającego.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Puszka z blachy metalowej ze szczelnie zamykaną pokrywą, znamienna tem, że składa się z powłoki, stanowiącej kadłub puszki i posiadającej wystające ku zewnątrz obrzeże, z pokrywy o wierzchu płaskim, częściowo wklęsłym, trzymającej się na skutek tarcia, oraz z pierścienia zamykającego, ciągłego i stanowiącego jedną całość, który obejmuje krawędź pokrywy i obrzeże i szczelnie łączy te części.

2. Puszka według zastrz. 1, znamienna tem, że pokrywa jej zachodzi na ze-

wnętrzne obrzeże powłoki i jest zagięta najpierw w tył, a potem ku dołowi w ten sposób, że jedna część jej bocznej ścianki spoczywa na obrzeżu, druga zaś dolna przylega szczelnie do wewnętrznej ścianki powłoki, tak iż między nią a ścianką powstaje tarcie, łączące te części w jedną całość.

3. Puszka według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że pierścień zamykający posiada część, którą można zawinąć pod obrzeże powłoki w taki sposób, że pokrywa zostaje przyciśnięta do obrzeża powłoki tak, aby pomiędzy wymienionymi częściami powstało szczelne połączenie, zamykające puszkę, przyczem wspomniany pierścień jest zaopatrzony w jeden lub kilka stanowiących z nim całość występów, zapomocą których można rozerwać ten pierścień w celu oddzielenia pokrywy od powłoki puszki.

4. Puszka według zastrz. 1, znamienna tem, że obrzeże powłoki jest puste wewnątrz i zagięta ku tyłowi część pokrywy znajduje się w niewielkim odstępnie od części górnej pokrywy w celu nadania pewnej sprężystości częściom, znajdującym się pod pierścieniem zamykającym i osiągnięcia szczelnego zamknięcia.

5. Puszka według zastrz. 1, znamienna tem, że pierścień zamykający jest wewnątrz wyłożony papierem albo materiałem plecionym, w celu ułatwienia szczelnego zamknięcia, przyczem występy do rozrywania są również wyłożone wewnątrz papierem.

Continental Can Company, Inc.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

